

Fyrgetyvende Møde.

Torsdagen den 15de Decembris Kl. 1¹/₂.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds (Povlsen) har jeg modtaget et Antal Exemplarer af et Andragende til Rigsdagen fra det pædagogiske Selskab i Kjøbenhavn med Anmodning om, at disse maa blive omdeelte blandt Thingets Medlemmer. Umdelingen har fundet Sted.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Forslag til Lov om Fortabelse af Indfødsret.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 300 ff., det nedsatte Udvalgs Betænkning i Tillæg B. Sp. 39 ff.)

Joruden det af Udvalget stillede, i dets Betænkning optagne Vædringsforslag var der ikke fremkommet Vædringsforslag.

Lovforslagets Indhold og det dertil stillede Vædringsforslag sattes under Forhandling under Sæl.

Ordføreren (Nellemann): Som det vil erindres, gaaer det i denne Sag fra Regjeringens Side foreliggende Forslag ud paa at opstille den Regel, at man ved at blive naturaliseret i en fremmed Stat taber Indfødsretten, og at man saa kun kan erhverve danst Indfødsret igjen ved Lov. Ved at overveje dette Lovforslag er Udvalget kommet til det Resultat, at man maa være fuldkommen enig i det Første, fuldkommen enig i, at det saavidt muligt bør undgaaes, at en Mand, der har danst Indfødsret, kan gjøre denne gjældende ved Siden af at være Underfaat i en fremmed Stat. Man er fuldkommen enig i, at det i sig selv er urigtigt og stødende, at en Person, som fuldstændig er Underfaat af en anden Stat, skal kunne udøve de forskjellige til den danst Indfødsret knyttede Rettigheder, saalænge han staaer i dette andet Forhold. Det vil

ganstke vist kun være undtagelsesviis, at han overhovedet kunde komme til at udøve saadanne Rettigheder, idet de fleste af de Rettigheder, der ere knyttede til danst Indfødsret, efter deres Natur tillige kræve fast Bolig her i Landet; men der er dog enkelte af dem, som man nok kunde udøve, uden at man havde taget fast Bolig her i Landet, og skjøndt man altsaa boede paa et andet Sted. Saaledes kunde Fruentimmer, der havde danst Indfødsret, men som opholdt sig i fremmede Lande, godt lade sig indskrive i danst Frøkenklostre. Ligeledes vilde det være muligt, at en indfødt Mand kunde stille sig til Folkethingsvalg, skjøndt han ikke havde fast Bopæl her i Landet, da der jo ikke, for at man skal kunne vælges, kræves, at man har fast Bolig i Landet. Derimod vilde den Indfødtte, der var Underfaat af en fremmed Stat og boede i Udlandet, ganstke vist ikke i forskjellige andre Retninger kunne udøve Indfødsrettigheder. Han vilde saaledes ikke kunne udøve Valgret, idet der dertil kræves, at man skal have fast Bolig i Landet paa den Tid, da Valget foregaaer, og han vilde heller ikke godt kunne udøve Næringsrettigheder, der jo ere knyttede til den samme Betingelse, ligesom han ei heller let vilde kunne blive Embedsmand. Selve det nævnte Princip har Udvalget altsaa, som sagt, fundet rigtigt, og Udvalgets Forslag gaaer derfor, som det vil sees, i dette Punkt ganstke i den samme Retning som Regjeringens Lovforslag, idet det i 1ste Stykke af sammes § 1 foreslaaes, at „danst Indfødtte, som ere Statsborgere i et fremmed Land, ikke kunne udøve de til Indfødsret knyttede Rettigheder, ligesom de ei heller ere undergivne de af Indfødsret flydende Forpligtelser.“ — Derimod har Udvalget meent, at, ligesaavist som man burde hævde denne Grundsætning, ligesaavist burde man ikke forholde Mænd eller Kvinder, som oprindeligt ere danst Indfødtte, deres af Indfødsretten flydende Rettigheder, saasnart de træde ud af det Forhold, som har været Grunden til, at man ikke kunde lade dem udøve disse Rettigheder, saasnart de altsaa ophøre at være Underfaat af den paagjældende fremmede Stat og blive Underfaat af Danmark. Naar et saadant For-